

og homoseksuelle kvinder og ligestilling mellem kvinder i og uden for parforhold. Det er essensen i lovforslaget, og længere er den sådan set ikke.

Jo, har vi hørt nogle partier sige; det er et spørgsmål om børnenes tarv, for børnene har bedst af at have både en far og en mor. Den diskussion kan så trække ud i lange redegørelser, der i bund og grund kun bygger på ordførernes tro og overbevisning. For der findes ingen afgørende dokumentation hverken den ene eller den anden vej for, om det er bedre eller dårligere for børn at vokse op med homoseksuelle forældre frem for heteroseksuelle. Det er fakta.

Men hvis man kort skal dvæle ved spørgsmålet, er det klart, at det er bedst, hvis børn i deres opvækst har kontakt med voksne af begge køn. Men forældrene er forhåbentlig ikke de eneste voksenkontakter, børn har i deres opvækst, og dermed skal der nok være kontakter for børnene med voksne af begge køn.

At lovgive mod insemination af enlige eller lesbiske kvinder er udtryk for et hyklerisk dyne-løfteri. På den ene side vil man ikke tillade disse grupper at modtage en lægehjælp, som andre grupper af kvinder kan modtage, mens vi på den anden side lader dem modtage hjælpen fra jordemødrene. Det er hyklerisk, og det er diskrimination.

Samtidig har vi i Danmark lov om registrerede partnerskaber mellem homoseksuelle. Og det er da mærkværdigt, at vi i en del af lovgivningen har fuld accept af homoseksualitet, mens vi i en anden del af loven diskriminerer de homoseksuelle. Har man sagt A, må man også sige B, og derfor er det et naturligt skridt, at vi konsekvent sikrer ligestilling uanset folks seksuelle overbevisning.

Men, som jeg startede, vil denne diskussion munde ud i lange foredrag om barnets tarv, der udelukkende bygger på ordførernes overbevisning, ikke på dokumentation. I Socialdemokratiet vil vi gøre alt for at varetage barnets tarv. Men der er ikke noget som helst, der tyder på, at det er bedre for børn at vokse op med heteroseksuelle forældre frem for homoseksuelle. Derfor mener vi, at dette argument er tyndt i denne sammenhæng.

Samtidig er argumentet også udtryk for, at nogle politikere måske er for langt væk fra den virkelige verden, for vi kan drømme os tilbage til Morten Korchs tid lige så tosset, vi vil, men det ændrer ikke på, at kernefamilien ikke er den

eneste og den mest udbredte samlivsform i Danmark anno 2003.

Derfor er den eksisterende lovgivning næsten et forsøg på at lovgive mod virkeligheden. Der er utrolig mange børn, som vokser op med forældre, der ikke er samlevende, og der er i dag også børn, som vokser op i forhold med homoseksuelle forældre. Disse forældre har bare ikke fået den lægehjælp til insemination, som andre kvinder kunne få. Tværtimod ved vi jo, at mange faktisk går i byen og finder en tilfældig mand til opgaven med alle de risici, det indebærer. Og det er da i hvert fald uforsvarligt.

Lad os nu få fjernet diskriminationen, og lad os vedtage det her lovforslag fremsat af Enhedslisten. Socialdemokratiet kan i hvert fald varmt støtte det i dag.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Anita Knakkegaard som ordfører.

Anita Knakkegaard (DF):

Lovforslaget drejer sig om ophævelse af krav om ægteskab m.v. i forbindelse med kunstig befrugtning, og at der skal opnås fuld ligestilling for alle kvinder med hensyn til muligheden for at få foretaget denne kunstige befrugtning.

Det er selvfølgelig ikke en indstilling, vi i Dansk Folkeparti kan gå ind for. Vi mener, at § 3 i lov nr. 460 af 10. juni 1997, hvor der bl.a. står: »Kunstig befrugtning må kun tilbydes kvinder, som er gift, eller som lever sammen med en mand i et ægteskabslignende forhold«, skal bevares i loven.

I Dansk Folkepartis familiepolitik tager vi udgangspunkt i barnets tarv og barnets rettigheder. Derfor mener vi også, at barnet har ret til, så vidt det er muligt, at have en far og en mor. Det er vigtigt at kende sine rødder og vide, hvor ens arveanlæg kommer fra, og ikke mindst at barnet ser de forskelle i parforholdet mellem kvinde og mand, så det får mulighed for at identificere sig med en af samme køn som barnet selv. Dette er væsentligt for barnets senere udvikling i voksenrollen.

Kl. 10.50

Så med baggrund i vores familiepolitik vedrørende barnets rettigheder og tarv må vi sige nej til dette forslag.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

To spørgsmål til fru Anita Knakkegaard. Det ene er: Bygger Dansk Folkepartis børnepolitik